

Rafael Rafaj! Kam sa to, dočerta, rútime ?!

- editor007 | 27. června 2024

SVĚT: V top politike sa nenápadne vracia papalášizmus „postarať sa o svojich ľudí“. V sociálnej oblasti sa totálne presadil populizmus sociálnej farizejskej demagógie, keď pre pracovitých Slovákov typický zásluhový princíp - napríklad dôchodkov - nahrádza nespravodlivý a demotivačný „solidárny princíp“.

A už mu populisticky konkuruje aj neustále zvyšovanie minimálnej mzdy, keď sa rozdiel medzi vysokokvalifikovanou a nízkokvalifikovanou prácou neustále stenčuje, čo tiež demotivuje, ale aj negatívne motivuje najmä mladých ľudí na odchod za kariérou radšej do zahraničia, kde si ich znalosti, šikovnosť, vzdelanie, kompetencie... budú vážiť, aj viac „ceniť“.

To zas pocíti prázdnejšia kasička sociálnej poisťovne, a tak sa roztáča bludný kruh sociálnej a politickej demagógie, ale aj špirála verejného dlhu, na ktorý sa potom poskladáme všetci cez dane, zvýšenú DPH alebo infláciu a škrtý, ktoré vytvoria tak či tak nejaký tlak v blízkej budúcnosti a diablove koleso sa už roztočí šialeným tempom. Hlavne, že

tí, ktorí „solidaritu“ so zabávajúcimi sa cikádami na úkor pracovitých mravcov presadzujú, kritizujú druhým dychom rovnako kontroverznú bruselskú migračnú „solidaritu“.

Tento nepodarený mačkopes je vlastne systém kapitalizácie ziskov a socializácie strát.

Lenže, keď nemáte zisky, nemáte ani čo socializovať. Teda máte. Ďalšou dierou v štátnom rozpočte alebo výpredajom rodinného ekonomického striebra cudzincom. A sme doma... Ale už nie páni, pretože pri akomkoľvek dlžníkovi rozhoduje veriteľ, teda ten, kto vlastní dlžný úpis.

A keď veriteľ na svoje globálne plány potrebuje postupne oslabiť a nakoniec zničiť silu verejnej moci, národného štátu, tak si bude žiadať púšťanie jeho žilou.

Lenže ak sa oslabí sila národného štátu (vlády), oslabuje sa aj ochrana jeho občanov, vrátane, či najmä tých, v mene ktorých sa šermuje „solidárnym princípom“.

Až sa nakoniec stretnú oba solidárne princípy a do kedysi národného štátu sa nalejú pôvodne nelegálni, ale obratom Bruselom zlegalizovaní migranti.

A že prečo? No lebo globálny veriteľ spoznal, že najúčinnější zbraňou na rozvrat tradičnej spoločnosti s tradičnými charakternými princípmi a silnej (suverénnej a zvrchovanej) národnej vlády je osvojenie si rozvratných ideológií, ktoré pomáhajú dočasne (kým to neprevezmú globalisti) aj eurocentralistom v oslabovaní a rozvrate (pôvodne silných) národných štátov.

Jednoducho ľahkovážni populistickí politici nepoznajú zákonitosti, ani reálny stav, v akom sa svet a naše (európske) prostredie nachádza - že sme v kultúrno-ideologickej vojne.

A v nej mlčia nielen múzy, ale umlčia aj tvorivosť, originalitu, národnú hrdosť, identitu, národno-štátnu suverenitu a tiež sociálno-ekonomický alebo aj občiansky odpor, keďže na jeho oslabení a potlačení v mene nových pánov a ich „svetového poriadku“ (založenom na jeho „pravidlách“) už pracujú vládni predstavitelia, ktorí si kupujú masy zas len výpredajom spoločnej suverenity aj cez solidaritu, populizmus byť za každú cenu za chrumkavého a nevidia a nechápu, že aj tie chrumky, ak sa namočia do vody, tak sa rozpadnú, rozplynú. Tak ako raz aj sila vlády a národa.

A to je asi aj cieľ tých, ktorí stoja v pozadí procesov. Ak to ešte niekomu nedocvaklo, tak silný (národný) štát nepotrebuje silných, ani siláckych (populistických), ale múdrych politikov.

P.S: Posledný populista nech, prosím, zhasne. Alebo nech pochopí, že lepšie je byť silný doma ako závislý na silných vonku.

AUTOR: Rafael Rafaj

[ZDROJ](#)